

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การปกครองส่วนท้องถิ่น (Local Government) เป็นรูปแบบการปกครองที่มีอยู่ทั่วประเทศในทุกจังหวัด มี ๓ ประเภทได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) นับได้ว่าเป็นหัวใจหลักและเป็นรากฐานของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอย่างแน่นนอน เนื่องจากเป็นองค์กรที่กระจายอำนาจการปกครองลงมาสู่ประชาชนอย่างแท้จริง ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการปกครอง การบริหาร การตรวจสอบ และควบคุมการดำเนินงานท้องถิ่นของตนตามวิถีทางประชาธิปไตย อันเป็นสิทธิโดยชอบธรรมตามรัฐธรรมนูญ อีกทั้งยังเป็นการยอมรับในคุณค่าศักดิ์ศรี ความเท่าเทียมกันและให้ความสำคัญของประชาชนในท้องถิ่นให้รู้สึกว่าเป็นส่วนหนึ่งของการปกครอง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมือง เช่น การเลือกตั้ง การถอดถอน การตรวจสอบ เป็นต้น

องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่งดังที่ได้กล่าวมาข้างต้นแล้ว โดยจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยมีเจตนารมณ์เพื่อกระจายอำนาจการปกครอง การบริหาร และการตัดสินใจของรัฐบาลส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคไปสู่ประชาชนในพื้นที่ระดับตำบล เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เรียนรู้ได้แก้ไข้ปัญหา และสนองตอบความต้องการของตนเองโดยการเข้าไปมีส่วนร่วมทางด้านการปกครอง การบริหาร ที่เรียกว่า การปกครองตนเอง (Local Self Government) ตามระบอบประชาธิปไตย องค์การบริหารส่วนตำบลจึงเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด คือมีสมาชิกสภาและผู้บริหารที่มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนในตำบล มีการบริหารงานโดยให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการให้คาปรึกษา แนะนำ ตัดสินใจ กำหนดทิศทางและวางแผนพัฒนาตำบล กากับดูแลและตรวจสอบการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล การบริหารงานก็ย่อมสามารถที่จะแก้ไข้ปัญหาและตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นระดับตำบลตรงเป้าหมายและมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลให้ประชาชนในตำบลมีความรู้สึกเชื่อมั่นและศรัทธาต่อองค์การบริหารส่วนตำบลของตน และเป็นเครื่องมือที่ดีสำหรับนักการเมืองท้องถิ่นที่จะก้าวและพัฒนาตนเองไปสู่นักการเมืองระดับชาติต่อไป

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ก็ให้ความสำคัญกับการบริหารส่วนท้องถิ่นไว้ในมาตรา ๒๘๑ ภายใต้บังคับมาตรา ๑ รัฐต้องให้ความสำคัญแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานในการจัดหาบริการสาธารณะ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ปัญหาในพื้นที่ มาตรา ๒๘๓ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจโดยทั่วไปในการดูแลและจัดหาบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น และย่อมมีอำนาจในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และ

มีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัดและประเทศเป็นส่วนร่วมด้วย^๑

ในงานวิจัยเรื่องนี้ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อองค์การบริหารส่วนตำบลคอกช้าง ซึ่งนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาเพราะการพัฒนาที่มีคุณภาพที่พึงปรารถนา จำเป็นต้องให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง และพัฒนาศักยภาพให้บรรลุวิสัยทัศน์พันธกิจและจุดมุ่งหมายที่วางไว้ด้านงานบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลคอกช้างได้กำหนดงานบริการ ๓ งาน คือ งานจัดเก็บภาษี งานก่อสร้างโครงสร้างพื้นฐาน และงานประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารโดยผู้วิจัยดำเนินการสำรวจความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลคอกช้างเฉพาะในด้านการบริการโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ (๑) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก และทางน้ำ ได้แก่ การสร้างถนน และปรับปรุงสภาพถนนภายในหมู่บ้าน (๒) พัฒนาแหล่งน้ำ ให้สามารถกักเก็บน้ำได้ตลอดปี ได้แก่ การขุดลอกลำเหมือง และสระน้ำ (๓) พัฒนาระบบสาธารณูปโภค ไฟฟ้า ประปา และการสื่อสาร

ในอดีตที่ผ่านมา การจัดทำแผนการจัดบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบล มักประสบกับปัญหาการจัดบริการที่ไม่ตรงกับความต้องการของประชาชน ส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลได้รับข้อร้องเรียนเกี่ยวกับปัญหาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงานอยู่บ่อยครั้ง^๒ ทั้งนี้อาจสืบเนื่องมาจากสมาชิกสภาและผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบล ยังขาดความเข้าใจในบทบาท อำนาจและหน้าที่ รวมถึงการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่นั้นๆ ว่าจะดำเนินการอย่างไร หรือกล่าวได้ว่ายังขาดทักษะในการปฏิบัติตามหน้าที่ ขาดคู่มือที่จะแนะนำการทำงานตามอำนาจหน้าที่ที่เป็นรูปธรรม เข้าใจง่าย และปฏิบัติได้ บริหารงานไม่เป็นไปตามแผนพัฒนา บริหารตามใจตัวเองและพวกพ้อง ไม่ยึดกฎระเบียบ และข้อบังคับ อีกทั้งยังเกิดการบริหารงานอย่างไม่โปร่งใสในหลายโครงการ แสดงให้เห็นถึงการขาดคุณธรรมและจริยธรรม ซึ่งทุกองค์กรกำลังประสบปัญหาอยู่ ประชาชนในพื้นที่ยังขาดการมีส่วนร่วมในการควบคุม ตรวจสอบ และติดตามการทำงาน ให้บริการประชาชนได้ไม่ครบทุกครัวเรือน ไม่สามารถใช้น้ำเพื่ออุปโภคบริโภคตลอดปี เกษตรกรมีรายได้จากการประกอบอาชีพต่ำ ตลาดรองรับผลผลิตทางการเกษตรมีน้อย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการดำเนินงานที่ยังไม่มีประสิทธิภาพ ยังคงต้องปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาอีก เพื่อการจัดบริการสาธารณะที่ตรงต่อความต้องการของประชาชนที่มีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผล ดังนั้นในการบริการสาธารณะของ อบต.คอกช้างในพื้นที่รับผิดชอบ ควรจะนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามาช่วยส่งเสริมและพัฒนาการบริการสาธารณะในพื้นที่รับผิดชอบ อีกทั้งเป็นการส่งเสริมคุณธรรมและเกิดความผาสุกในการดำเนินงาน ประชาชนผู้รับบริการก็เกิดความรู้สึกที่ดีต่อการบริการ

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยมีความสนใจนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามาใช้ในการให้บริการสาธารณะ โดยหลักธรรมทางพระพุทธศาสนานำมาใช้ในการให้บริการสาธารณะ คือ สาราณียธรรม หมายถึง ธรรมเป็นเหตุให้ระลึกถึงกัน เป็นหลักการอยู่ร่วมกัน ประกอบไปด้วย (๑)

^๑สถาบันพระปกเกล้า, รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐, พิมพ์ครั้งที่ ๖, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์คณะรัฐมนตรีและราชกิจจานุเบกษา, ๒๕๕๒), หน้า ๒๓๗-๒๓๘.

^๒วีระศักดิ์ เครือเทพ, นวัตกรรมสร้างสรรค์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, พิมพ์ครั้งที่ ๑, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, ๒๕๔๘), หน้า ๑๕๘.

เมตตาการุณยธรรม ทำต่อกันด้วยเมตตา คือ แสดงออกถึงความมีไมตรีและความหวังดีต่อเพื่อนร่วมงาน ร่วมกิจการ ร่วมชุมชน ด้วยการช่วยเหลือกิจธุระต่างๆ โดยเต็มใจ แสดงอาการกิริยาสุภาพ เคารพนับถือกัน ทั้งต่อหน้าและลับหลัง (๒) เมตตาจริกรรม พูดต่อกันด้วยเมตตา คือ ช่วยบอกแจ้งสิ่งที่เป็นประโยชน์ สั่งสอนหรือแนะนำตักเตือนกันด้วยความหวังดี กล่าววาจาสุภาพ แสดงความเคารพนับถือกันทั้งต่อหน้าและลับหลัง (๓) เมตตาเมตตากรรม คิดต่อกันด้วยเมตตา คือ ตั้งจิตปรารถนาดี คิดทำสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่กัน มองกันในแง่ดี มีหน้าตายิ้มแย้มแจ่มใสต่อกัน (๔) สาธารณโภคี ได้มาแบ่งกันกิน ใช้ คือ แบ่งปันลาภผลที่ได้มาโดยชอบธรรม แม้เป็นของเล็กน้อยก็แจกจ่ายให้ได้มีส่วนร่วมใช้สอยบริโภคทั่วกัน (๕) สีลสามัญญตา ประพฤติให้ดีเหมือนกัน คือ มีความประพฤติสุจริตดีงาม รักษาระเบียบวินัยของส่วนรวม ไม่ทำตนให้เป็นที่น่ารังเกียจหรือเสื่อมเสียแก่หมู่คณะ (๖) ทิฏฐิสามัญญตา ปรับความเห็นเข้ากันได้ คือ เคารพรับฟังความคิดเห็นกัน มีความเห็นชอบร่วมกัน ยึดถืออุดมคติ หลักแห่งความดีงามหรือจุดหมายสูงสุดอันเดียวกัน^๓

เพื่อสำรวจความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริการสาธารณะตามหลักสาราณียธรรม ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอกช้าง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพ การให้บริการสาธารณะในด้านโครงสร้างพื้นฐานให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนในท้องถิ่นต่อไป

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๒.๑ เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริการสาธารณะตามหลักสาราณียธรรม ๖ ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอกช้าง อำเภอสระใคร จังหวัดหนองคาย

๑.๒.๒ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริการสาธารณะหลักสาราณียธรรม ๖ ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอกช้าง อำเภอสระใคร จังหวัดหนองคาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

๑.๒.๓ เพื่อศึกษาแนวทางในการนำหลักสาราณียธรรม ๖ มาประยุกต์ใช้ในบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลคอกช้าง อำเภอสระใคร จังหวัดหนองคาย

๑.๓ ปัญหาการวิจัยที่ต้องการทราบ

๑.๓.๑ ระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริการสาธารณะตามหลักสาราณียธรรม ๖ ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอกช้าง อำเภอสระใคร จังหวัดหนองคาย อยู่ในระดับใด

๑.๓.๒ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริการสาธารณะหลักสาราณียธรรม ๖ ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอกช้าง อำเภอสระใคร จังหวัดหนองคาย จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลแล้วจะมีความแตกต่างกันในระดับใด

๑.๓.๓ แนวทางในการนำหลักสาราณียธรรม ๖ มาประยุกต์ใช้ในบริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคอกช้าง อำเภอสระใคร จังหวัดหนองคาย อยู่ในระดับใด

^๓พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต), **ธรรมบุญชีวิต**, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ, ๒๕๔๗), หน้า ๒๓-๒๔.

๑.๔ สมมติฐานการวิจัย

ในการศึกษาวิจัย เรื่องความพึงพอใจในการให้บริการประชาชนตามหลักสราณียธรรม ๖ ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอกช้าง อำเภอสระใคร จังหวัดหนองคายนั้น ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานในการวิจัยไว้ดังนี้

๑.๔.๑ บุคคลมีเพศต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการให้บริการสาธารณะตามหลักสราณียธรรม แตกต่างกัน

๑.๔.๒ บุคคลที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการให้บริการสาธารณะตามหลักสราณียธรรม แตกต่างกัน

๑.๔.๓ บุคคลที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการให้บริการสาธารณะตามหลักสราณียธรรม แตกต่างกัน

๑.๔.๔ บุคคลที่มีอาชีพต่างกัน มีความพึงพอใจต่อการให้บริการสาธารณะตามหลักสราณียธรรม แตกต่างกัน

๑.๕ ขอบเขตการวิจัย

๑.๕.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริการสาธารณะขององค์การส่วนตำบลคอกช้าง อำเภอสระใคร จังหวัดหนองคาย ตามหลักสราณียธรรมมีขอบเขตด้านเนื้อหาประกอบไปด้วย (๑) แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ (๒) แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับหลักการให้บริการ (๓) ความสำคัญของความพึงพอใจต่อการบริการ (๔) แนวคิดเกี่ยวกับสราณียธรรม ๖ (๕) งานให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคอกช้าง อำเภอสระใคร จังหวัดหนองคาย (๖) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจ, การให้บริการ และสราณียธรรม ๖ (๗) กรอบแนวคิดในการวิจัย

๑.๕.๒ ขอบเขตด้านสถานที่

ผู้วิจัยได้กำหนดสถานที่ทำการวิจัย คือ หมู่บ้านที่อยู่ภายใต้ การปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลคอกช้าง อำเภอสระใคร จังหวัดหนองคาย จำนวน ๑๓ หมู่บ้าน

๑.๕.๓ ขอบเขตด้านประชากร

ศึกษาวิจัยกับประชากรที่ได้รับบริการจากองค์การบริหารส่วนตำบลคอกช้าง อำเภอสระใคร อำเภอสระใคร จังหวัดหนองคาย จำนวนประชากร ๖,๑๒๑ คน ๑๓ หมู่บ้าน^๔

^๔ฝ่ายนโยบายและแผน, แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ปี ๒๕๕๖-๒๕๕๘, (สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลคอกช้าง อำเภอสระใคร อำเภอสระใคร จังหวัดหนองคาย, ๒๕๕๖), หน้า ๙. (เอกสารอัดสำเนา)

๑.๕.๔ ขอบเขตด้านระยะเวลา

จะทำการศึกษาวิจัยตั้งแต่วันที่เดือนกันยายน พ.ศ.๒๕๕๘ ถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.๒๕๕๙ รวมเป็นระยะเวลา ๖ เดือน

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

๑.๖.๑ ความพึงพอใจ หมายถึง การแสดงออกด้านความรู้สึกของประชาชนที่แสดงออกมาต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคอกช้าง อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย

๑.๖.๒ ประชาชน หมายถึง ประชาชนที่ได้รับการบริการภายในเขตรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลคอกช้าง อำเภอเมือง จังหวัดหนองคายเท่านั้น

๑.๖.๓ การให้บริการสาธารณะ หมายถึง การบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานได้แก่ การสร้างถนน และปรับปรุงสภาพถนนภายในหมู่บ้าน การขุดลอกลำเหมือง และสระน้ำ พัฒนาระบบสาธารณูปโภค ไฟฟ้า ประปา และการสื่อสาร

๑.๖.๔ สารานุกรม หมายถึง ธรรมเป็นเหตุให้ระลึกถึงกัน ๖ ประการ ได้แก่ เมตตา กายกรรม เมตตาวจีกรรม เมตตามโนกรรม สาธารณโกศล สีสามัญญตา ทิฏฐิสามัญญตา

๑.๖.๕ เมตตากายกรรม หมายถึง ทำความดีต่อกัน แสดงออกถึงความมีน้ำใจและความหวังดีต่อกัน ช่วยเหลือกิจการงานด้วยความเต็มใจ มีกิริยาสุภาพเรียบร้อย ให้เกียรติซึ่งกันและกันทั้งต่อหน้าและลับหลัง

๑.๖.๖ เมตตาวจีกรรม หมายถึง พุดคุยกันด้วยเมตตา ช่วยบอกแจ้งสิ่งที่เป็นประโยชน์ สั่งสอนหรือให้คำแนะนำ ตักเตือนกันด้วยความหวังดี ไม่พูดคำหยาบ ให้ความเคารพนับถือซึ่งกันและกัน ไม่โกหกหลอกลวงกัน

๑.๖.๗ เมตตามโนกรรม หมายถึง คิดต่อกันด้วยความบริสุทธิ์ใจ มีจิตใจที่ปรารถนาดีต่อคนอื่น คิดทำสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่กัน มองกันในด้านดี ยิ้มแย้มแจ่มใสต่อกัน

๑.๖.๘ สาธารณโกศล หมายถึง รู้จักแบ่งปันผลประโยชน์ด้วยความยุติธรรม ไม่เห็นแก่ตัว ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนมากกว่าส่วนรวม ไม่เอารัดเอาเปรียบ และมีความเสมอภาคต่อกัน เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ซึ่งกันและกันอยู่เสมอ

๑.๖.๙ สีสามัญญตา หมายถึง ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับ หรือวินัยต่างๆ ไม่ถืออภิสิทธิ์ เคารพในสิทธิเสรีภาพของบุคคลอื่น ไม่ก้าวร้าวหน้าที่กัน ไม่ใช่อำนาจในทางที่มิชอบ

๑.๖.๑๐ ทิฏฐิสามัญญตา หมายถึง มีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกัน คิดในสิ่งที่ตรงกัน ปรับมุมมองให้ตรงกัน รู้จักแสวงหาจุดร่วมและสงวนไว้ซึ่งจุดต่างของกันและกัน ไม่ยึดถือความคิดของตนเป็นใหญ่ รู้จักยอมรับฟังความคิดเห็นของคนอื่นอยู่เสมอ

๑.๖.๑๑ องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ซึ่งจัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ มีฐานะเป็นนิติบุคคลคือ ตำบลคอกช้าง อำเภอสระใคร จังหวัดหนองคาย จำนวนทั้งสิ้น ๑๓ หมู่บ้าน ได้แก่ ๑. หมู่บ้านคอกช้าง, ๒. หมู่บ้านดงแสนแพ่ง , ๓. หมู่บ้านดงหลี่, ๔. หมู่บ้านนาทราย, ๕. หมู่บ้าน

เหมือดแอ่, ๖. หมู่บ้านนากอ, ๗. หมู่บ้านสมสะอาด, ๘. หมู่บ้านดงมุก, ๙. หมู่บ้านใหม่เอราวัณ, ๑๐. หมู่บ้านโนนเชียงคูน, ๑๑. หมู่บ้านพรายงาม, ๑๒. หมู่บ้านโพธิ์กลาง, ๑๓. หมู่บ้านโนนธาตุ

๑.๗ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑.๗.๑ ทราบถึงความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริการสาธารณะตามหลักสราณียธรรม ๖ ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอกช้าง จังหวัดหนองคาย

๑.๗.๒ ทราบถึงการศึกษาเปรียบเทียบศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการบริการสาธารณะหลักสราณียธรรม ๖ ขององค์การบริหารส่วนตำบลคอกช้าง อำเภอสระใคร จังหวัดหนองคาย

๑.๗.๓ ทราบถึงแนวทางในการนำหลักสราณียธรรม ๖ มาประยุกต์ใช้ในบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลคอกช้าง อำเภอสระใคร จังหวัดหนองคาย

๑.๗.๔ ผลที่ได้รับจากการวิจัยจะเป็นข้อมูลสำหรับนำไปพัฒนาการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลคอกช้าง อำเภอสระใคร จังหวัดหนองคาย ให้มีประสิทธิภาพต่อไป